

REVISTA MUSICAL CATALANA

Concerts, Crítica

Brillant Cor Jove de l'Orfeó Català, gran protagonista del 'Requiem' de Mozart

Redacció on 14 febrer, 2018 / 0 comments

© Juanma Peláez

SIMFÒNICS AL PALAU. Orquestra Simfònica del Vallès. Cor Jove de l'Orfeó Català. Manuel Blanco, trompeta. Ana Puche, soprano. Elisenda Arquimbau, mezzosoprano. David Hernández, tenor. Marc Pujol, baix. Dir.: Esteve Nabona. Obres de Bach, Händel, Haydn i Mozart. **PALAU DE LA MÚSICA. 10 DE FEBRER DE 2018.**

Per Lluís Trullén

El Cor Jove de l'Orfeó Català va ser el gran protagonista de la interpretació del *Requiem* de Mozart que es va oferir en la programació del cicle Simfònics al Palau. Juntament amb la Simfònica del Vallès i un equip de solistes integrat per les veus d'Ana Puche (soprano), Elisenda Arquimbau (mezzosoprano), David Hernández (tenor) i Marc Pujol (baix), tots dirigits per Esteve Nabona, el Cor Jove va superar amb escreix el repte que sempre suposa la interpretació d'una de les obres més emblemàtiques del repertori. Si bé a la interpretació li va mancar més solemnitat i aprofundiment en certs apartats, com el "*Lacrimosa*"—amb el que clou la "*Sequentia*"— o l'"*Agnus Dei*", la fortalesa, la contundència i la sincronització vocal exposada al "*Dies irae*" o al "*Confutatis*" eren mostra d'aquesta brillantor vocal, qualitat tècnica i conjunció entre veus que ha assolit el Cor. La versió tendent a la rapidesa va tenir una intervenció vocal correcta dels solistes, tant en el "*Tuba mirum*" com en el "*Domine Jesu*", en copsar tot el grau d'emotivitat que concentren aquests dos bellíssims moments del *Requiem*. La direcció d'Esteve Nabona (titular del Cor Jove) va deixar-nos l'evidència del profund coneixement que posseeix d'aquesta obra mozartiana, en la qual els detalls expressius i els frasejos instrumentals compaginats amb les intervencions vocals van aflorar en tota la seva dimensió. Certs passatges amb una tendència a la vivesa de tempo van perjudicar a moments l'emotivitat expressiva, en una versió del *Requiem*, però, d'indubtable qualitat interpretativa.

© Juanma Peláez

A la primera part del concert el protagonisme va recaure en l'excel·lent trompetista Manuel Blanco (des de l'any 2006 trompeta principal de l'ONE), que actuava en substitució de Reinhold Friedrich. Un trompetista virtuós, capaç de realitzar sonoritats brillants i mostrar unes agilitats plenes de claredat en l'execució en el decurs del segon *Concert de Brandenburg* de Bach i posar en tot el sentit clàssic que brolla en una partitura tan eloqüent com el *Concert en Mi bemoll* de Haydn. Ben emparat per l'OSV, i en el *Concert* de Bach també per l'oboè d'Oscar Diago, de la flauta de Clara Cowley i del violí de Birgit Kolar, Manuel Blanco va mostrar tècnica i un bon gust interpretatiu, sempre adequat a l'estètica de l'obra que interpretava. No va voler marxar de l'escenari sense desitjar una ràpida recuperació al seu referent Reinhold Friedrich (solista que havia estat convidat inicialment per l'OSV) i res millor que fer-ho amb una música tan deliciosa com la del tema principal de la banda sonora de *Cinema Paradiso*.

Like 0

Tweet

Revista Musical Catalana © 2013 All Rights Reserved

Outspoken theme by Wpshower